

den støttes ogsaa af Mænd, der i tidligere Aar fuldt ud have staaet som vore Modstandere, men som nu ere komne til Erkendelse af, at der bør gjøres en lovlig og imod Folket billig Ende paa den nuværende politiske Situation. At det ærede Medlem forandrede sin Udtalelse om, at Oppositionen tilbøielig maatte leve af Regjeringens Feil, til, at den sad og luredede paa Regjeringens Feil, det skal jeg ikke opholde mig ved, det har det ærede Medlem fra Kjøge (Hørup) tilstreffelig omtalt. — Jeg vender mig da nu til den meget ærede Conseilspræsident i Anledning af hans Tilsvaer til mine Udtalelser. Den ærede Conseilspræsident har Ret, naar han har en Følelse af, at jeg ikke talte imod den meget ærede Regjering i nogen uvenlig Tone. Hvis jeg havde gjort det, vilde det ikke have stemt med de Ønsker, jeg nærer for Regjeringen. Naar derfor det ærede Medlem for Odense (G. Koch) kaldte min Udtalelse et Feidebrev, kunde han have tilføiet i en vis Forstand et Vennebrev, som ganske vist gik ud paa, at det Bedste, Ministeriet kunde gjøre for sig, for Landet og for Folket var at gaa. Der var adskillige Urigtigheder i Opfattelsen af, hvad jeg har sagt om forskjelligte Ting i den meget ærede Conseilspræsidents Udtalelser. Det skal jeg ganske lade ligge, men jeg skal blot tage enkelte Udtalelser frem, som den ærede Minister fremførte, og se noget næriere paa dem. Den meget ærede Minister siger: „Derfor vi kunne faae Efterfølgere, som adoptere vor Indsigt, eller som have den samme politiske Anskuelse som vi, ville vi gaa, ellers ikke“. Ved disse Ord har den ærede Conseilspræsident konstitueret en Indsigt som staaende ufeilbar i konstitutionel Forstand overfor os. Glæder i konstitutionelle Stater bliver det den samlede Indsigt, som kommer frem gennem Valgene og derefter igjennem Repræsentanternes Overveelse, som bliver den ledende Indsigt for Styrelsen og for den politiske Bevægelse. Her ere vi komne ind i en kinesisk Tilstand. Vi have ved den ærede Conseilspræsident faaet indført et konstant Begreb under Navn af den ærede Conseilspræsidents Indsigt; under den skal Alt høie sig, der tages intet Hensyn til Bevægelsen nogetseds, og denne Indsigt skal gaa i Arv til Efterkommere, de skulle leve af den, og selvsølgelig maa man jo forudsætte, at de skulle fremdeles gaa frem paa denne Maade. Man kommer til at tænke paa Fablen om Troldmanden, der gjorde hele Riget til Sten paa en Gang, haade Trocer og Memesker, Alt blev lutter Sten, og der sad Troldmanden ved Bordet som den eneste Levende. Saaledes vil det blive under dette Princip, al Bevægelse paa alle aandelige Omraader vil ophøre, Alt vil høies under den alstyrende Indsigt, som den ærede Conseilspræsident har ført ind i det politiske Liv. Vi have hørt tale eller læst om Forsteministre, som have været meget stædige i deres Forhold til Folket, som have trodset det, og tilsidt sat

sig selv og de Interesser, de vilde varetage, overstyr ved denne Stædighed, men jeg tror neppe, at vi ville finde Mage til et Vidnesbyrd om, at en Forsteminister i et konstitutionelt Land etablerer et saadant Princip, at hans Indsigt, hans Bide skal være ledende med Hensyn til, hvad Folkets Indsigt kommer til, og det i den Grad ledende, at den skal gaa i Arv til Efterkommerne. Denne Indsigt angik nu en speciel Ting i Særdeleshed, og det var angaaende, hvad der var fornødent til Forsvarsvæsenet. Denne Del af Udtalelserne fra den ærede Minister har nylig det ærede Medlem fra Leire (Holstein-Ledreborg) forklaret os — jeg skal ikke komme tilbage dertil. — Denne ubegribelige Indsigt om det Fornødne bevæger sig omkring 100 Millioner i een Session, omkring 33 Millioner i en anden Session og omkring 3 Millioner i en tredje; men trods Forskjelligheden kan Sagkundskaben, som det ærede Medlem for Randers (N. P. Jensen) gav Bæsis for, til enhver Tid støtte denne Indsigt. Den ærede Conseilspræsident udgav end ikke denne Indsigt for original, han erklærede selv, at han havde den paa anden Haand, nemlig fra sine Sagkyndige, som han i den Grad tror paa, at han har taget, som han mener, deres Indsigt og sat op paa dette Højsæde. Den ærede Conseilspræsident flagede over den Trofkyldighed, Befolkningen viste ved Valget den 25de April. Gjentagne Gange have vi hørt ham udtale sig i denne Retning. Jeg kunde nu bruge den samme Bending mod den ærede Conseilspræsident, jeg kunde meget beklage den Trofkyldighed, hvormed den ærede Conseilspræsident har troet, at han her har de Sagkyndige med sig om en bestemt Sag, der endda, som viist, har været meget foranderlig. Jeg skal dog mene, at den ærede Conseilspræsident vidste, at hans Sagkyndige, de, som Regjeringen har purgt til Raads, have til de forskjelligste Tider, og somme Tider til samme Tid, havt de forskjelligste Meninger om den samme Sag. Naar f. Ex. — jeg skal tage enkelte Hovedtræk — saaledes de Sagkyndige for 4 a 5 Aar siden vilde lave os et Fort ved Stubben og lidt Mere, som Søforsvar, og et Aar efter vilde lave os en hel Række af Forter, 5 til 13½ Millioner, og et Par Aar efter kasserede dette for 5 andre Forter til 40 Millioner, medens Regjeringen deraf vil tage blot et enkelt Punkt som Begyndelse, uden at nogen Sagkyndig har erklæret det for noget Afsluttet, saa forekommer det mig, at Sagkyndigheden netop har varieret fra det Eine til det Andet i en overordenlig høi Grad, og da man var saa vidt med Sagkyndigheden, at man udtastede et Projekt til et større Fort, sendte man først Mænd ud, som skulde søge at komme til Kundskab, om man kunde bygge eller ei. Med Hensyn dernæst til Landbefæstningen, som er den væsentligste Hoveddel af det omtalte Fornødne, saa kan den ærede Conseilspræsident dog ikke være uvidende om, at man efter mange Aars Forløb ikke var kommen videre end,